

POSTANOWIENIE

Dnia 11 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **M.P.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 11 czerwca 2026 r.

wniosku obrońcy skazanego

o wyłączenie SSN R.W. od rozpoznania wniosku o wyłączenie SSN S.S.

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.

postanowił:

wyłączyć SSN R.W. od rozpoznania wniosku o wyłączenie SSN S.S. w sprawie o sygn. akt IV KK 288/24.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 22 kwietnia 2026 r. (data wpływu) obrońca oskarżonego M.P. wniósł o wyłączenie SSN R.W. od rozpoznania wniosku o wyłączenie SSN S.S. Dostrzec trzeba, że jest to kolejny z wniosków składanych od 2024 r. w tej sprawie przez obronę z uwagi na uzasadnione wątpliwości co do bezstronności sędziego wyznaczonego do rozpoznania sprawy lub wniosku w przedmiocie wyłączenia sędziego. Wskazując na treść art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k. autor wniosku podniósł, że jego podstawą są uzasadnione wątpliwości co do bezstronności sędziego SSN R.W. łączące się z wystąpieniem bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego oraz sądów międzynarodowych obrońca wskazał, że ww.

sędzia nominowany został na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na mocy uchwały Krajowej Rady Sądownictwa, której skład został ukształtowany na podstawie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. 2018.3 z dn. 2018.01.02), a w konsekwencji nie spełnia wymogów sędziego niezależnego i bezstronnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stwierdzić należy, że Sąd Najwyższy wielokrotnie z podobnym wynikiem rozpoznawał już wnioski o wyłączenie SSN R.W., oparte na zarzutach braku bezstronności i niezawisłości wynikającej z wadliwości jego powołania, w tym co istotne pierwotnie do Izby Dyscyplinarnej, albo uchylał wydane z jego udziałem orzeczenia. W toku niniejszego postępowania w sprawie IV KK 288/24 na tej samej podstawie wyłączono wielu innych sędziów od orzekania w sprawie. Te same przesłanki do wyłączenia w/w sędziego, jak te wskazane w powyższych orzeczeniach, zachodzą również w niniejszym przypadku.

Stwierdzić należy, że zgodnie z pkt 1 uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020r., sygn. akt BSA I-4110-1/20 „nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018r., poz. 3)”. Uchwała ta w swej treści stanowi zasadę wiążącą wszystkie składy Sądu Najwyższego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2021 r., I KZ 29/21, OSNK 2021, z. 10, poz. 41).

W konsekwencji postępowanie prowadzone przez sąd w składzie z udziałem wskazanego Sędziego byłoby obciążone wadą traktowaną na gruncie wykładni przyjętej w wyżej wskazanej uchwale jako bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., co uzasadnia konieczność uwzględnienia wniosku. Co przy tym istotne, sprawa IV KK 288/24 jest skutkiem wznowienia postępowania kasacyjnego wobec stwierdzenia wadliwości składu orzekającego SN, a ponadto

zarzuty kasacyjne w tej sprawie dotyczą również kwestii należytej obsady Sądu II instancji, co prowadziłoby w istocie do naruszenia zasady *nemo iudex in causa sua*.

Dostrzec trzeba, że w niniejszej sprawie obrona domaga się zapewnienia oskarżonemu dostępu do niezależnego i bezstronnego sądu, tj. jednej z podstawowych gwarancji praw jednostki, zapisanej w art. 45 ust. 1 Konstytucji. Wielokrotnie składane w toku tego postępowania wnioski o wyłączenie od rozpoznania tej sprawy sędziów Sądu Najwyższego, którzy na urząd sędziego w Sądzie Najwyższym powołani zostali w wadliwej procedurze (szerzej BSA I-4110-1/20), są uwzględniane w tym postępowaniu, a jednak losowy wybór kolejno wyznaczanych sędziów prowadzi do powielenia tej wadliwości i uniemożliwia utworzenie prawidłowego składu orzekającego od dwóch lat. Wskazywane już wielokrotnie w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowisko o potrzebie zmiany systemu przydziału spraw na taki, który nie będzie powielał stwierdzonej wadliwości należy zatem powtórzyć.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]